

Запам'ятай!

ПРИКМЕТНИК
 ↓
 самостійна частина мови
 ↙ ↘
 ознака предмета   приналежність комусь
 який? яка? яке? які?   чий? чия? чиє? чий?

МОРФОЛОГІЧНІ ОЗНАКИ ПРИКМЕТНИКА
 поч. ф. — Н. в. одн. ч. р.
 прикметник + іменник (рідше - займенник)
 ↓
 узгоджуються в роді, числі та відмінку

СИНТАКСИЧНА РОЛЬ
 ↙ ↘
 означення   присудок

ПРИКМЕТНИК → ІМЕННИК
 ↙ ↘
 який? яка? яке? які?   хто? що?
 учительська сумка   простора учительська

Роль прикметників у художньому мовленні
 ↙ ↘
 переносне значення   епітети
 =
 емоційність та образність висловлення

ФОРМИ ПРИКМЕТНИКА	
ПОВНА	КОРОТКА
змінюємо за відмінками, родами й числами: <u>зелен</u> <u>ий</u> , <u>ясн</u> <u>ий</u>	прикметники Н. в. одн. ч. р. без закінчення: <u>зелен</u> , <u>ясен</u> (усна нар. творч., поезія)
Форми повних прикметників	прикметники Н. в. одн. ч. р. із [^] -ів-, [^] -ів-, [^] -ин-, [^] -ін- ↓ змінюються <u>батьків</u> [^] , <u>Маріін</u> [^]
ж. р., с. р. одн., множ.	
стягнена ↓ синя, зелена, хороші	нестягнена ↓ синяя, зеленеся, зеленіі (усна нар. творч., поезія)

